

vaten i vatem

Aquests darrers mesos, tant aquí com a l'Índia, s'han viscut importants canvis en l'esfera política. La democràcia s'ha fet sentir, no només pel seu teòric lliure exercici, sinó també en algunes qüestions per la seva absència. Sempre i quan entenguem la democràcia tal i com es defineix a la Real Acadèmia Espanyola en les seves dues accepcions "*doctrina política favorable a la intervenció del poble en el govern*" o bé "*predomini del poble en el govern polític d'un estat*". Tot i així, aquest seria un llarg debat.

En el territori peninsular el 25 de Maig es realitzaven les eleccions europees, mentre que a l'Índia el 12 de maig culminaven les 5 setmanes d'eleccions iniciades el 7 d'abril. A l'Índia 814 milions d'homes i dones eren cridats a les urnes, mentre que a Europa erem uns 400 milions. Segons la llei electoral índia cap votant s'ha de desplaçar més de 2km des del seu lloc de residència fins al centre electoral més pròxim; i, per tant, això suposa una complexa organització logística, que es va traduir en 930.000 centres electorals escampats al llarg de tot el país. A la premsa hem vist reiteradament imatges de cues infinites; dones i homes esperant per disposar el seu vot.

Malgrat aquest complex engranatge, la participació del 45,8% a Europa, contrasta amb la participació del 66,38% a l'Índia. Tot i no ser escenaris comparables, ja que en diversos països europeus, com Bèlgica o Luxemburg, el vot és obligatori. Aquestes darreres eleccions índies han estat les eleccions amb la participació històricament més alta.

Quines eren les esperances de sikhs, musulmanes, hindús per les quals es van mobilitzar cap als centres electorals i quines són les preocupacions, motivacions o resignacions que fan que més del 50% de la població europea hagi optat per quedar-se a casa? A mesura que incrementa el nivell de vida, l'estat del benestar, nivell educatiu i sanitari, l'accés a l'informació i noves tecnologies hi ha més desafecció per la participació ciutadana? Ens tornem més escèptics i/o individualistes?

La cooperació activa i crítica amb altres països, cultures i organitzacions segur que també ens ajudarà a descobrir les nostres fortaleses i debilitats i com avançar en el sistema democràtic perquè realment permeti la participació del poble en el govern polític dels nostres estats. És, si més no, el que voldríem pels dos continents.

Les eleccions a l'Índia, un cas

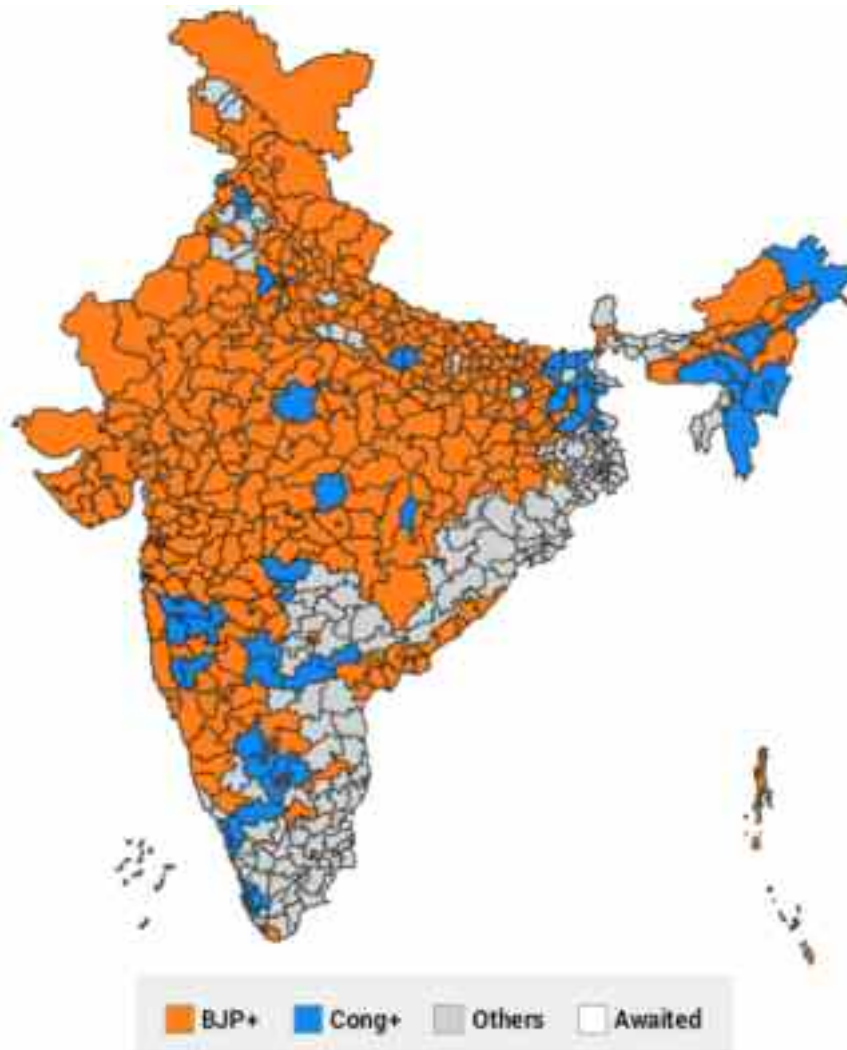
Als comicis nacionals de l'Índia, celebrats en nou rondes entre el 7 d'abril i el 12 d'aquest mes, se'ls considera l'exercici electoral més multitudinari del món. L'espectacle de 814 milions de ciutadanes assistint a 935.000 col·legis electorals per a escollir entre 1600 partits polítics va ser, sens dubte, emocionant. Però els resultats anunciats el 16 de maig van ser un xoc desagradable per aquells que admiren la tradició política laica arrelada en aquest país del sud de l'Àsia.

El Partit Bharatiya Janata (BJP, per les seves sigles en anglès) va guanyar la majoria absoluta dels escons parlamentaris, amb 282 dels 543 escons en joc, gràcies a les aspiracions de la pròspera classe mitjana urbana i amb el suport generós del puixant sector empresarial. El controvertit líder del partit promotor del nacionalisme hindú, Narendra Modi, és des del dilluns 26 d'abril el 15è primer ministre del país, des de la independència al 1947.

Encara més preocupant, diuen alguns, va ser que la Aliança Nacional Democràtica (NDA), la coalició electoral encapçalada pel BJP, aconseguís 336 escons, més de les tres cinquenes parts dels escons de la Lok Sabha, la càmera baixa del parlament. L'invencible Partit del Congrés, que va governar el país durant

els últims dos períodes consecutius de govern, s'ha reduït a la seva mínima expressió, amb tan sols 44 escons, una cinquena part de la seva presència en el parlament anterior. Els resultats electorals han estat rebuts amb una tempesta mediàtica. Pels experts conservadors el BJP va acon-

amb 1.200 milions d'habitants, més de 1200 grups lingüístics, una proporció considerable d'adivasis o indígenes i una complexa jerarquia de castes i subcastes, reflecteixen, en el millor dels casos, una democràcia distorsionada.

Una diversitat vertiginosa

La minoria musulmana constitueix aproximadament el 17% de la població, però té una representació inferior al 4% en el nou parlament, amb tan sols 20 dels 543 escons. La majoria dels musulmans no varen votar pel BJP, per por al seu historial, caracteritzat per agreujar les tensions religioses en el país, i també va mantenir distància de la coalició NDA. Aquest fet, es va evidenciar

seguir una victòria aclaparadora, però altres es lamenten de la consolidació d'un govern de dretes a l'Índia. Una mirada més en detall als patrons de votació revela una història de sectarisme persistent a l'Índia del segle XXI i suggereix que les eleccions en aquest país,

sobretot amb els musulmans de l'estat d'Uttar Pradesh, que té 80 escons a la càmera baixa.

El BJP tampoc va obtenir uns bons resultats en els populars estats del sud. Al Tamil Nadu, per exemple, la federació

de democràcia distorsionada?

-Peter Custers*-

Anna Dravida pel Progrés de tota l'Índia (AIADMK), liderada per Jayalalithaa, va obtenir una victòria franca i es va quedar amb 37 dels 39 escons de l'estat, mentre que el BJP només en va guanyar un.

Els nacionalistes hindús també van ser vençuts en l'estat sud-occidental de Kerala i en els dos estats d'Andra Pradesh, la cinquena regió en població majoria hindú del país. Karnataka es l'únic estat del sud on el BJP va avançar de manera considerable. Aquí, el concepte *hindutva*, una ideologia centrada en la supremàcia hindú, va cimentar durant la dècada dels 90, en part gràcies a una campanya dirigida a socavar el culte sincrètic hindú-musulmà a la gruta-sanctuari de mil anys d'antiguitat del sant sufí Dada Hayat.

Vots versus escons: una discrepància electoral

Gran part de l'anàlisi postelectoral se centra en la victòria aclaparadora de Modi (el president electe), però pocs han indagat en les discrepàncies que existeixen entre el número d'escons que va conquistar el BJP i la proporció de vots efectivament emesos al seu favor. Segons el que es coneix a l'Índia com

‘Aixeca’t, germana desperta, vine endavant, deixa la por, el dubte i les responsabilitats domèstiques a una banda, assumeix les teves responsabilitats socials’

el sistema de “majoria relativa”, els escons electorals tenen més pes que els sufragis, fet que suposa una gran diferència entre la victòria del BJP i la seva popularitat entre la majoria dels votants. El BJP es va quedar amb 282 escons del Parlament, però el percentatge de vots aconseguits en les urnes va ser tan sols de 31% de la població, fet que representa una diferència de més del 20%.

Les dades individuals dels estats són més alarmants. Varis informes de premsa local apunten a uns 6 estats on el partit nacio-

nalista hindú va guanyar una suma d'escons, que en termes percentuals, va ser el doble o gairebé el doble de la proporció de vots obtinguda.

Un altre factor de distorsió va ser els fons que les empreses van facilitar a la campanya electoral del BJP. El BJP va ser l'únic partit capaç de publicar grans anuncis a la premsa, realitzar publicitat de llarga durada a internet, fins i tot a les xarxes socials i tenir accés gairebé il·limitat a la televisió. Tanmateix, aquesta campanya mediàtica no va estar acompanyada d'una onada de suport popular per a Modi a tot el país. De fet, la majoria de l'electorat va escollir partits contraris a la política nacionalista hindú del BJP.

Aquests fets han de servir d'estímul per AIADMK i altres partits regionals, que probablement formaran un bloc opositor conjunt al parlament.

*Peter Custers és escriptor, periodista i teòric, doctorat en Dret Internacional per la Universitat de Leiden, Països Baixos (1970). Va treballar a Bangladesh de periodista durant molts anys i el 2010 se'l va guardonar amb el premi Defensor i Amic de Bangladesh dels Drets Humans. El seu últim llibre “*Capital Accumulation and Women's Labour in Asian Economies*”

Article d'IPS (Inter Press Service), autoritzada la seva publicació

Taller de formació dels animadors i animadores

En aquesta edició del *Butlletí* ens apropem al *Projecte de Salut de l'ONG Premdaan Convent*, que es va iniciar el mes de gener de 2014 i amb una duració de 3 anys. Es desenvolupa en el districte de Thane, Maharashtra, i més concretament a Nagzari-Dongripada i a Ashgad, poblacions tribals warlis. L'objectiu d'aquest projecte és la recuperació de les condicions de salut als esmentats poblats, i principalment la reducció de la mortalitat maternoinfantil i la sensibilització i prevenció de la SIDA, així com d'altres malalties transmissibles.

Per aquest motiu, hem entrevistat a la seva directora, la Sra. Veronica Tuscano.

Havies ja treballat en el camp de la salut? He treballat en l'àrea de la salut des de fa 25 anys; sóc una infermera amb experiència. A més a més, com a animadora cultural, vaig iniciar un projecte de salut a Bhopal a través d'una consulta mòbil, destinat també a la població tribal. Això va ser en col·laboració amb la Societat pel Desenvolupament Socioeconòmic de l'arxidiòcesi de Bhopal.

D'altra banda, durant tres anys vaig treballar de coordinadora de la Societat de Treball Social de l'Arxidiòcesi en el districte de Hoshangabad a Madhya Pradesh, amb el suport de Càritas Índia- New Delhi. I recentment he implementat amb èxit un Programa de Salut Comunitària a Nagzari- Dongripada, en aquest cas amb la col·laboració de Mans Unides Espanya.

Com vàreu identificar la necessitat d'implementar un programa de salut? Des que vaig començar amb la creació de Programes de Salut Comunitària, vaig ser conscient de les necessitats de la gent. És necessari posar èmfasi en els aspectes relacionats amb la salut, ja que les taxes de mortalitat maternal i infantil són molt elevades.

Quins són els pilars del vostre projecte? Són la clínica mòbil, els programes de conscienciació i de formació i els espais de debat.

Com era prèviament l'accés al sistema de Salut? Desconeixem quins eren els plans que prèviament havia implementat el govern. De fet, abans, molt poques persones tenien accés al sistema sanitari. Sovint, molts dels plans del govern no són executats i els fons destinats retornen a la tresoreria estatal.

Quines són les propostes liderades pel govern central-estatal? Les estratègies governamentals es basen en la creació de consultes mòbils, la remuneració econòmica d'aquells parts realitzats en centres hospitalaris, per tal de potenciar un part segur; medicació gratuïta i la motivació amb *Asha Health Worker*.

I perquè la població adivasi no se'n beneficia? Sovint hi ha una falta de compromís i també ens trobem amb un personal poc qualificat.

La figura de l'animador és de gran importància. En què consisteix exactament la seva feina? En primer lloc nosaltres hem escollit a aquells animadors/es amb capacitats comunicatives. S'encarreguen de motivar i acompanyar a la població adivasi en els temes relacionats amb la salut, que s'han establert prèviament en un calendari mensual. A l'inici o a finals de mes es fa una avaluació per assegurar que s'han realitzat les tasques establertes. En general, penso que fan una feina molt valuosa.

així com un coneixement erroni i escàs d'aquells aspectes relacionats amb la salut. D'altra banda, les principals possibilitats són: la facilitat per a cooperar entre dones i homes, un personal tècnic altament qualificat i el suport de diversos departaments governamentals, així com d'altres fonts.

Com t'imagines que serà el futur? Gràcies a les campanyes de conscienciació, l'accés a la salut millorarà en els pròxims 10 anys i la població estarà sana per encarar el segle XXI

“És necessari posar èmfasi en la salut, ja que les taxes de mortalitat materno-infantil són molt elevades ”

Aquest projecte es troba en funcionament des d'aquest passat mes de gener. Amb quines possibilitats i amb quines dificultats us heu trobat? Les principals dificultats han estat: els pobles estan molt lluny i manca, per tant, transport per poder-hi accedir. També ens trobem amb una gran abundància d'idees i pensaments supersticiosos,

Moltes gràcies Sra. Veronica Tuscano i fins ben aviat...

P r o g r a m a A S H A

El terme **ASHA** prové de *Accredited Social Health Activist* (activista social-sanitària acreditada).

És un un programa governamental introduït a l'estat de Maharashtra des de 2007-08 (a l'Índia existeix des de 2005). Aquest consisteix en la presència d'ASHA (1:1000 persones en zones tribals i 1:1500 persones en zones no tribals) per fer de pont entre les necessitats de salut de cada comunitat i el govern; per tal facilitar l'accés a la salut, així com promoure mesures higièniques i sanitàries bàsiques. Intervenien des de la promoció, a la prevenció i fins la cura/restabliment de la salut (poden dispensar medicació bàsica). Les activistes són sempre dones, amb una formació mínima fins a 8è (*equivalent* a 2n ESO) si es tracta de dones tribals i fins a 10è (*equivalent* a 4t ESO) si es tracta de població no-tribal; amb una edat compresa entre els 20-45 anys i residents en el districte on han de treballar.

Informació extreta: National Mission Health Maharashtra

Les veus de l'encís -Sala Luz de Gas, 10 d'abril-

Clara Sopeña

La crònica d'aquest concert comença tot just fa un any. Des de la Fundació se'm va demanar que organitzés un concert, plantejant-lo alhora com un espai de trobada i una via per a recaptar fons. D'entrada no ho tenia gaire clar. Amb quina formació aconseguiríem omplir una sala de concerts i alhora generar marge suficient per cobrir les despeses de sonorització, il·luminació, lloguer d'equips i assegurança que comporta una activitat com aquesta?

Pensant en les possibles propostes, em va venir a la memòria una nit inoblidable en la que vaig descobrir l'Andrea Motis i el Joan Chamorro Quartet. Va ser gairebé per casualitat, en un sopar solidari, quan enmig del brogit va emergir la veu tan potent com menuda és l'Andrea. Va ser fa quatre anys i em semblava impossible. Una noia tan jove, però que a l'escenari era tota naturalitat i llum, i veu. Fantàstic.

Aquest record em va despertar la idea i així em vaig posar en contacte amb la seva representant i per sorpresa meva i de la resta de companys i companyes d'ADA ens van dir que sí, que farien un concert per ADA. El Joan Chamorro, líder de la formació, estava encantat en col·laborar en la proposta i venir acompanyat de les veus més prometedores amb qui ha trepitjat els escenaris darrerament; l'Andrea Motis, la Magalí Datzira i l'Eva Fernández, tres joves promeses de l'escena musical catalana, i un trio de músics amb una trajectòria molt consolidada dalt dels escenaris: Ignasi Terraza, Josep Traver i Esteve Pi.

Ara la feina era tota nostra. Fer córrer la veu i assegurar-nos que el públic arribava. Les xarxes socials i el boca-orella van donar el seu fruit. Els que coneixíem la formació sabíem que no ens ho podíem perdre, i els altres, potser moguts per

l'entusiasme, us va animar: el 10 d'abril la Sala Luz de Gas era plena!!! Vam vendre més entrades de les que ens imaginàvem, i la música, a jutjar pels aplaudiments finals i les persones dretes, va entusiasmar!!

Al final del concert es repetia una mateixa incògnita, d'on surten aquestes noies, tan joves i amb tan talent? Quina bona descoberta! - sentia que més d'un comentava-.

Pels que no la conegueu, la història d'aquesta formació neix a l'Escola de Municipal de Música de Sant Andreu, on es va formar amb els alumnes la Sant Andreu Jazz Band, a la qual s'hi va unir, entre d'altres, l'Andrea Motis amb la seva trompeta als dotze anys. Era el 2007.

El Joan Chamorro professor de música i director de la Sant Andreu Jazz Band és el responsable del procés d'aprenentatge i creixement d'aquests joves talents. Com l'Andrea, la Magalí Datzira, contrabaixista i vocalista, i l'Eva Fernández, fan els seus primers concerts a la Jazz Band i mica en mica, de la mà del Joan Chamorro, van guanyant protagonisme com a solistes. Des dels 13 anys que va començar a la Jove Jazz Band de Sant Andreu, fins ara la veu de la Magalí Datzira ha crescut; com diu Chamorro: "ja en els seus inicis, s'entreveia una veu original, molt personal i també una manera molt diferent d'afrontar el temps i les melodies, fent-ne una lectura especial i prescindint de les línies del compàs, com si no existís. L'Eva Fernández és la tercera sorpresa d'una nit radiant. A la Sala Luz de Gas va lluir el seu talent com a saxofonista i cantant, i vam poder entendre com, malgrat la seva joventut, ja ha actuat amb músics com Carles Benavent.

Una nit que va tenir tota la calidesa del jazz, d'una joventut esplendorosa i prometedora, i l'alegria d'estar contribuint a una bona causa. Entre les aportacions de totes i tots, vam aconseguir reunir 3600€ de beneficis que s'han destinat als projectes de Jankalyan Trust, a Mahad (internat on viuen 55-70 Kathkaris), i l'Institute of Social Service en Kolad (class de reforç escolar).

Amb aquest fons, ara és hora, doncs, que els infants adivasis puguin gaudir d'una oportunitat, estudiar i demostrar també els seus talents. Gràcies i felicitats a tothom pel seu gra de sorra!

Vandana Shiva

El 25 d'abril, en el marc del 3er Seminari Internacional de Convivència planetària, organitzat per Imago-Catalunya, vam tenir l'oportunitat de veure i escoltar una conferència protagonitzada per Vandana Shiva.

Vandana Shiva, física i filòsofa de formació, és una de les activistes índies més reconegudes en l'àmbit internacional. El seu discurs se centra en la recuperació del diàleg amb la naturalesa, talment han fet els pobles indígenes i el rebuig al *modus operandi* de la indústria agroalimentària tan en voga en els darrers dècennis. La llibertat per la naturalesa és llibertat per la humanitat.

El 1982 va fundar el Research Foundation of Science, Technology and Ecology i el 1993 fou premiada amb el premi nobel alternatiu.

Segons Vandana, la civilització actual es fonamenta en base a tres il·lusions o paradigmes: en primer lloc *l'ecoapartheid*, segons el qual estem desvinculats de la naturalesa; en segon lloc, la "conquesta" de l'home de la naturalesa (de la *terra nullis*¹) i finalment la negació de la força creadora de la naturalesa. Aquests són els pilars que permeten la usurpació a la naturalesa de les seves llavors, la seva aigua, les seves terres; com si nosaltres, homes i dones

en fóssim els creadors.

"...la filosofia mecanicista que acompanyó a la expansió de la revolució científica se basó en la destrucció del concepte de una naturalesa autoregenerativa

y autoorganizativa, sustento de toda vida.... esta transformación de la naturaleza, de madre viva que nos alimenta, en materia inerte, muerte y manipulable se ajustava perfectamente al imperativo de explotación de un capitalismo en crecimiento"

Biopirateria: el saqueo de la naturaleza y del conocimiento.

La dècada dels 80: amb la tragèdia de la indústria de pesticides a Bhopal (veure Butlletí 21) i la vio-

lència desencadenada al Punjab com a conseqüència d'una revolució agrària que va fer créixer les desigualtats de classe, va generar un punt d'inflexió. La necessitat d'una agricultura sostenible, basada en petits productors i no violenta era una urgència. Així, neix **Navdanya**², associació que lidera en l'actualitat Vandana Shiva i que ha estat una llavor de reflexió sobre el model intensivista en l'agricultura, de investigació independent, de resistència i de suport al camperol.

Actualment, Navdanya, entre d'altres, és una xarxa de més de 500.000 agricultores i agricultors biològics en la diàspora de 17 estats indis i 111 bancs de llavors autòctones.

Les paraules de Vandana dibuixen una realitat complexa, cruel, i moguda, massa sovint, únicament pel capital... tot i així, aconseguix transmetre'ns un missatge de força, perseverança i energia. Divendres, 19:30, acabem amb un somriure als llavis. Gràcies Vandana!

¹ Terra sense gent, buida, erma, infrutilitzada.

² Significa nou collites. Fa referència a les collites necessàries per a tot petit agricultor per tal de tenir una seguretat alimentària. Veure <http://www.navdanya.org>

PASSAT

Concert a la Sala Luz de Gas... visita la nostra web, on hi trobaràs un vídeo realitzat per IsaaK-dePonts! Gràcies per la teva col·laboració!

FUTUR

Vosaltres! ADA és una entitat oberta, on hi treballen voluntaris de diferents procedències i amb diferents trajectòries. T'agrada la ofimàtica i vols col·laborar amb la nostra pàgina web? T'agrada escriure o bé t'interessa la cultura Adivasi? Pots assistir a la Junta (fem reunions mensuals) o bé participar en l'edició del butlletí, o organitzar una festa, concert o una petita exposició amb pintures Warli al teu barri!

Només us heu de posar en contacte amb nosaltres...
Benvingudes!

Cuéntaselo a las paredes

Una pobre viuda vivía con sus dos hijos y sus dos nueras. Los cuatro la regañaban y la maltrataban a todas horas. La viuda no tenía a quién contar sus penas y, al guardárselas todas para sí, fue engordando más y más. Sus hijos y sus nueras encontraron en esto un motivo más de burla. Se reían de que estuviera cada día más gorda y le decían que no comiera tanto.

Un día, cuando todos sus parientes estaban fuera, salió de casa desconsolada y echó a andar sin rumbo, hasta llegar a las afueras de la aldea. Allí vio una vieja casa abandonada. Estaba en ruinas, con el tejado hundido. Entró en ella y de pronto se sintió más sola y desgraciada que nunca. No podía seguir guardando para sí sus desdichas ni un momento más; necesitaba contárselas a alguien.

Así pues, le contó a la pared de enfrente todos los motivos de queja que le había dado su hijo mayor. Cuando hubo concluido, la pared se derrumbó bajo el peso de tanta aflicción y quedó convertida en un montón de cascotes. La viuda sintió que se quitaba un peso de encima.

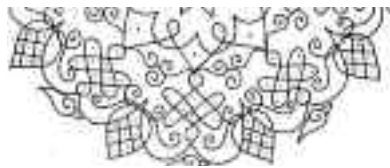
Luego se volvió hacia la segunda pared y le contó las humillaciones a las que la había sometido la esposa de su hijo mayor. La pared se vino abajo y ella se sintió aún más ligera. Derribó la tercera pared lamentándose de su segundo hijo y, a continuación, también la cuarta pared, la única que quedaba en pie, quejándose de las faltas de consideración de la más joven de sus nueras.

Plantada en medio de las ruinas, rodeada de ladrillos y de escombros, sintió que se les habían aligerado tanto el ánimo como el cuerpo. Al mirarse, comprobó que había perdido todo el peso acumulado por culpa de sus desgracias.

Entonces regresó a casa.

Cuentos populares de la India

Edición de A.K.Ramanujan.

...bon estiu...

.....

Nom:	Cognoms	CP:		
Direcció:	Població:	CP:		
Professió:	Telèfon:	Data naixement:		
E-mail:	DNI			
Frecuència:	☐ Mensual	☐ Trimestral	☐ Anual	☐ Aportació única
Import: €				
Forma de pagament				
- Per transferència bancària a: CAIXA CATALUNYA - 2013 0248 44 0200629785				
- Per domiciliació bancària				
Titular del compte:	Banc o Caixa:			
Nº de compte corrent:	Direcció oficina:			